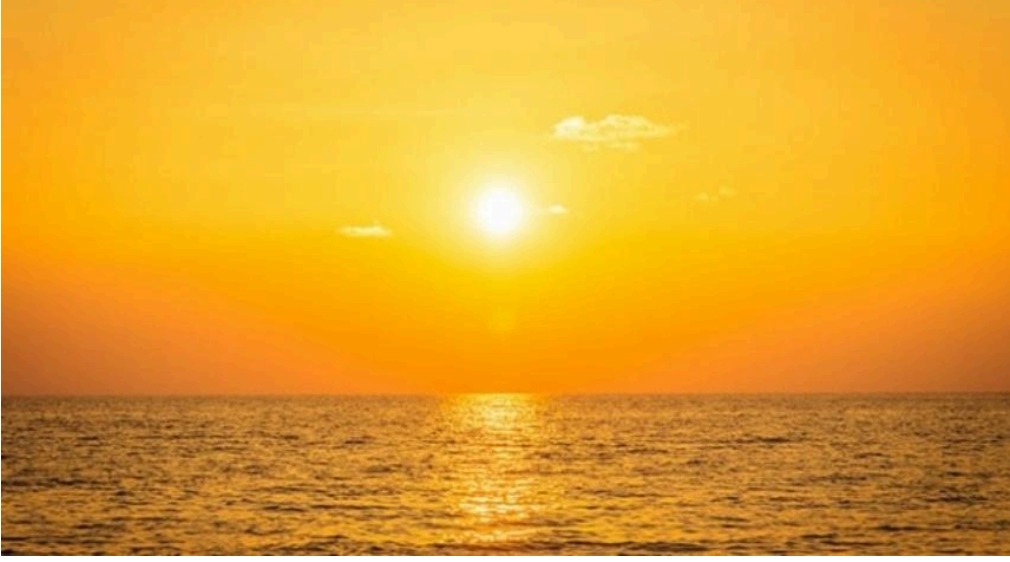

Mutluluğun Formülü Ve Unutulmuş Mutluluk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ekim 2024

SAMİ HOCAMIN "MUTLULUĞUN FORMÜLÜ" ŞİİRİNE YAZDIĞIM NAZİRE...

Sergüzeşt bir limansın sen, ey unutulmuş mutluluk
Sezilerimden inşa ettiğim de bir cennetin kapısı
İçine girsem bile çıkamadığım
Hayatın ve insanların dolduruşu
Varsın nifak soksunlar kalbimle sevgime
Varsın çığ gibi yığsınlar hasedini
Bense çektiğim hasret ile özdeş
Gördüğüm hangi düş ise sevdiğim ve arkamdan
Vuran hangi kalleş hayal ise
Hatırşinas olmayı için için sevdiğim
Doğamdaki dua
Duamdaki cennet
Ve mutluluk
Mihrabı yerinde bir öge belki de kırık
Tekeri ile
Sahi umurunda mı düzenin?
Düzeltmeye imtina etmeyenlerin tesellisi
Tecelli edecek o tevafuk ve mucize
Ölümün gölgesinde bile

Severken ve mutlu iken insan
Diğer âlemi de dört gözle beklerken
Belki de için için söylenen kendine:
Sahi, ne âlemmişim ben?
Alametifarıkası renklerin
Gök kuşağının da tekelinde iken pembe
Ve mutluluktan pembeleşen yüreğim ve kalemim
Derdest edilmişliğim ne ki vuku bulan umuda
Sevgime de toz konduramaz hani hiç kimse
Peyderpey eksildiğim
Belki de şehrin tabelasında saklı o rakım
Neyse artık yüreğin
Yüzölçümü
Ve izdüşümü mutluluğun
Bazen bir sesi
Bazen bir sisi
Bazense derinden gelen o sesi
İçine çekmekle eş değer
İçre yolculuğun da patentini
Mademki saklı kalemde
Kaile alınmadığı kadar da sevgi
Elbet mutluluğun ruh eşi
Sevgiden öteye de yol yok iken
Ve işte hedefi şaşmadan
İnsan vardı mı da kendine
Varacağı ne ilk ne son durak
Sevgi pekmez tadında
Mutluluk ise bir ırk
Hatta reşit olmamış bir çocuk
Hükümünde
Hükmeden kaderle de yolu kesişti
Mademki insanın
İfa ettiği kadar rengini
Sevi dilinde pembe iken masumiyetin dingin resmi
Şanlı şerefli bir hayata da mahal veren
İnancın ve umudun seyrinde
Tabanları yanan kalem ve sözcükler
Mutluluğun nasıl da ta kendisi
Elbet şairin dilinde

Elbet Őirin hicvinde
Elbette kalesi yıkılsa bile
Kalemdir ederi Şairin
Őiire namzet bir hayat
Bazen rüzgârlı bir bayır
Bazen suskun dingin bir nehir
Oysaki ilham gaipten gelen coŐkunun ta kendisi
KimliĐi deĐil sevgisi ile yaŐamalı insan
Elbet mutluluk insanın iğinde saklı
O cenneti
Ayaklar altına seren
Asla da sevgi deĐil iken resmiyeti sözcüklerin
Hem lades
Hem de pes
Etmeden varsın iğinde yaŐatsın kodesi
Parmaklıklar arkasından bile gülebilirken
İnsan
Özgürlük elbet ruhun dalgası
Ve de raksı duyguların
Mutluluk ve itibar gören bir nutuk misali
Nüktedan kalbi ile de kanat açtı mı kâinata
BuluŐtuĐu kadar kendi rotası ile
Nutkun tutulduĐu yerden de devreye
Girer kalemin hazinesi
Haznesi coŐkulu
Havsaladan taŐan renklerin uydusu
Ve sessizliĐin uĐultusu
Sevgiyle pekiŐen mutluluĐu
BaŐ tacı yapmanın da gururu...